

תריפס הפרחים המערבי חדר לאירופה; נמנע חדירתו לישראל!

מאת יאיר בן-דב, המחלקה לאנטומולוגיה, מינהל המחקר החקלאי

צמחי, ותנועת הנוסעים המרוכזה בין ארצות אירופה וישראל — מאפשרים את חדירת התריפס לארץ, ולפיכך כה חשובה התרעה זו. בראש ובראשונה יש להפנות את ההתרעה אל שירותי ההסגר והביקורת של משרד החקלאות. אלה יידרשו להחמיר בביקורת על יבוא החומר הצמחי. במקביל יש ליידע את הציבור הרחב ובייחוד את החקלאים, בדבר הסכנה הטמונה ביבוא לא רשמי של צמחי נוי, פרחים קטופים או פירות. החדירה של כנימת עלה הפקאן שנעשתה בדרך של יבוא לא מסודר, והתבססותה של כנימה זו כמזיק בעצי פקאן בארץ — הן דוגמה חיה, המוכרת וזכורה היטב. טובת החקלאות ורווחת החקלאים מחייבות אותנו למנוע את חדירת תריפס הפרחים המערבי לישראל.

ספרות

1. Bryan, D.E. and Smith, R.F. (1956). *Univ. Calif. Publ. Ent.* 10: 359—410.
2. Zur Strassen, R. (1986). *Nachrichtenbl. Deutsch. Pflanzenschutzd. (Braunschweig)* 38: 86—88.

תריפס הפרחים המערבי (*Frankliniella occidentalis* (Pergande)) הוא חרק שמוצאו במערב ארצות-הברית, שם הוא נפוץ ב-139 מיני צמחים הנמנים עם 45 משפחות. מסקרים שנערכו שם התברר כי התריפס מעדיף צמחים בני משפחות הקטניות, המורכבים והמצליבים (1).

נוקי התריפס נגרמים ממציצת חמרי מזון מן הצמח ומהעברת מחלות וירוס. בארצות-הברית התגלה כי הוא וקטור של הווירוס Tomato Spotted Wilt Virus.

במשך השנים עבר התריפס לאזורים נוספים של העולם, וכיום הוא מצוי ברוב מדינות צפון אמריקה, בהאואי, בפרו, בניו-זילנד, ביפאן ובקוריאה. בשנת 1985 (2) התגלה התריפס בפעם הראשונה באירופה — על צמחי סנטפאוליה בבתי-צמיחה בסקנדינביה ועל ורדים ליד המבורג בגרמניה. בשנת 1986 נמסר על הימצאותו גם בהולנד ובבריטניה.

מידע זה מוכיח את הסכנה החמורה הנשקפת ממזיק זה לחקלאות בארץ, ובייחוד לענף הפרחים ולגידולים חסויים. יבוא מגוון של חומר

